

Amèrica era Catalana

Prova documental de la catalanitat de l'imperi Americà

3 de 4

Recordareu l'impacte del lliurament anterior? doncs resulta que ara, l'Ariosto ens confirma l'imperi i sobirania catalanes a l'imperi del Nou Món.

Ferran Cortès¹

Producte de la providència, treballa doncs per a l'Aragó, actualment se sap que era un príncep aragonès. I també cal suposar que els altres conqueridors al menys treballen fent Amèrica catalana.

Vegeu l'escut familiar de Ferran Cortès, diu que és un “reial” català.

li du al costat, la Summa Providència,
en mar i en terra capitans invictes.

Veggio Hernando Cortese, il qualo ha messo

Hi veig Ferran Cortès, el qual ha posat (que a consciència)

nuove città² sotto i cesarei editti,

noves ciutats sota els cèsaris edictes
³du als pobles nous del Cèsar els edictes,

e regni in ⁴Oriente sì remoti,

e regnes de (en) **llevant** tant remots
regnes remots de **terra llevantina**

ch'a noi, che siamo in India, non son noti

que a (de) nosaltres, que som en Índia, no són notats.
que l'Índia no sap i no endevina.

N'Ariosto fa un joc: la costa de llevant americana és molt lluny dels europeus, i després fent-nos ballar el cap diu que els que som a Amèrica no les notem. I al s XV aquests escrit era destinat a ser llegit a Europa, bàsicament.

Pensem: si no som a Amèrica a quin llevant som? Si som a Amèrica quin llevant no notem? Què estrany, veritat?

¹ Vist el que passa, catalanitzo el nom, ja que a més està provat que era un príncep de Catalunya, de la Casa dels ducs de Vilafermosa.

² Mèxic capital, el gran Tenochtitlàn asteca.

³ Les segones línies són de la traducció poètica d'en Bonaventura Vallespinosa

⁴ Oriente, en italià, vol dir matí o Orient. Les costes atlàntiques d'Amèrica o d'Espanya. I més concretament les de Catalunya.

Trobem ací varies interessantíssimes interpretacions molt favorables a la tesi catalana.

La primera diu que les remotes terres que Catalunya no coneixia ara són d'ella.

La segona diu que els indis americans atlàntics o caribenys que no coneixien les remotes terres catalanes, ara en reben els decrets. Àdhuc que els colons que les colonitzen no noten els regnes indígenes.

I la pregunta és ja que parlem de què vol dir orient i llevant, on són les terres i ports llevantins de Castella o Portugal?

Per contra no queda bé dir que el llevant americà no endevina l'arribada de regnes llevantins remots.

I ja ens a dit que l'imperi al Nou Món, Amèrica o les Índies, és dels Catalans, coneguts com a aragonesos o espanyols, aquest és el llevant.

I ara l'altra gran pregunta: on és el gran personatge, la llumenera de la cristiandat, la persona fora de sèrie? si, ja sabeu qui vull dir, Na Isabel I de Castella.

Podem creure que l'Ariosto o els Este la volen menystenir, o que no hi té res a veure amb aquests fets; el que sabem és que volen elogiar l'amo del món en Carles I de Barcelona, que no és rei de Castella, ja que ho és la seva mare Joana Aragó reina de Castella, i com ho fan? dient-li que té sang Aragonesa, és a dir catalana, i millor dit que és el sobirà del gran imperi, el català. I si un record queda serà per a Ferran el Catòlic, l'aragonès de que parla l'Ariosto.

I molt important, no diu que l'Amèrica aragonesa és de Carles V o I? com és que no diu que és de la reina Joana? Per que ella és reina de Castella no pas d'Aragó, cosa que sí és Carles. Com poden dir-nos que Amèrica és Castellana si el seu sobirà és aragonès, o millor dit Català, quan si filem prim, Castella té un altre sobirà que encara durarà molts anys?

Un altre argument dels que no poden acceptar aquesta evidència, i que la voldran tornar al silenci d'on no ha hagut de sortir, serà dir que el llibre és fantasiós, i se'ls respondrà que no pas aquesta part, que la part històrica del temps de Carlemany o d'Orland o Rotllan ho és, però no pas la contemporània a l'autor i a Carles I; i sinó, ho veieu ara que seguim amb aquesta part.

28 veig en **Pròsper Colonna** , i de **Pescara**

veig un **marquès**, i veig al seu darrera

un fort jove **del Vasto**: tots fan cara

al liri d'Or⁵ la itàlica manera.

(...)

29 Veig que té fe en l'empresa i ferm coratge

Alfons (...)

30 amb gent així, d'empremta forta i franca,

més terra afegirà a l'antic imperi,

La qüestió del genovès Colombo.

⁵ Lliri d'Or, és França, que intenta apoderar-se d'Itàlia. La flor de lis daurada era el seu símbol.

I arribem a una altra part que crida poderosament l'atenció, ens parla d'un gran navegant i guerrer, Genovès i universalment conegut, ja sabeu...

igual com tot el mar que Europa tanca
per un costat i d'Àfrica el misteri
per l'altre clou, si l'amistat no manca
d'Andrea Dòria i son sa criteri,
el Dòria que fent pirates fora
bo farà el mar per l'una i l'altra vora.

I així continua un xic més.

Ah...!. L'Andrea Dòria...

El més gran navegant genovès, el que mereix l'honor de ser elogiat en la gran obra.

Potser pensàveu, ingenus, que parlaria d'en Cristoforo Colombo; no en parla entre els italians perquè era en Joan Cristòfol Colom de Barcelona. Ara bé si creieu que no havia de parlar d'un insigne mariner Genovès i parlar-ne d'un altre més important...

Lluís Mª Mandado i rossell
Recercador i col·laborador del CCH

